

Молодий комбайнар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 20 липня 1982 року № 86 (3126). Ціна 2 коп.

ПРАВОФЛАНГОВІ

Олександр ПОЦІЛУЙКО — жаткар радгоспу «Устинівський» Устинівського району. За світловий день жаткою ЖВН-6 поклав пшеницю у валки на площі 57 гектарів при нормі 20.

РЯДКИ З БІОГРАФІЇ

1961 року народження, комсомолец. Нинішні жнива для Олександра — перші в житті. Він — учень Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства. Недавно цей навчальний заклад закінчив і його батько. Нині на полях радгоспу трудиться династія Поцилуиків: батько Володимир Гнатович, сини Олександр і Анатолій.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА:
ТВІЙ ВНЕСОК,
КОМСОМОЛ

ХЛІБ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

Жнивний випуск

СЛОВО — МОЛОДОМУ ЖНИВАРЕВІ

ПЕРШІ РАДОЩІ

За жнивним розпорядком робочого дня живуть нині сільські трудівники. Тільки виглядає сонце — поспішають у степ комбайни і жатки, автомашини і трактори з причепами. І лише в полі пісня моторів. Аж до приєднання.

Більшість учасників хлібозбирання нашого колгоспу — комсомольці. Тільки у

відділку № 2, де я працюю, створено два комбайнових, чотири тракторних і три автомобільних комсомольсько-молодіжних екіпажі. На одному степовому кораблі — комбайні СК-5 — працюю я з Анатолієм Хитлом.

Уже втретє підряд ми живемо разом. У минулі роки значних успіхів у змаганні досягти не вдавалося

— бракувало досвіду. А ось цього року прагнемо намолотити 8 тисяч центнерів зерна. Перша зірочка засяла на комбайні вчора. Оже, один, проміжний, етап подолано. Знаю з власного досвіду: далі справи підуть веселіше. Тим більше, що нарешті стало на погоду і ми змогли вийти на пряме комбайнування.

Успішно працюють і наші суперники по соціалістичному змаганню, теж члени комсомольсько-молодіжного екіпажу — Анатолій Гал і Володимир Курін.

Хлопці кілька днів косили горох, а тепер приступили до його обмолоту.

На 130—145 процентів виконують свої змінні завдання молоді трактористи Сергій Москаленко, Микола Романенко, Сергій Мухта і Василь Гурецький. Вони возять поживні рештки до кормового майданчика.

Високих виробітків добиваються шофери Микола Рябокобила, Петро Павличенко і Віктор Мухта. Щоправда, основне навантаження на їхні автомашини

ляже пізніше, коли настане пора хлібоздачі.

Завдяки самовідданості, вмілому маневруванню технікою молоді добивається на жнивях непоганих результатів. Думаю, що з часом здобутки стануть ще вагомішими. Адже комсомольці усвідомлюють, що вчасно зібрати хліб — їхній почесний обов'язок.

В. БУЛАВКА,
комбайнер колгоспу
«Росія», член ВЛКСМ,
Петрієвський район.

ДОБРО-ВЕЛИЧКІВКА

Торік за сумлінну працю на жнивях Микола Савранський з колгоспу імені Карла Маркса отримав новеньку «Ниву». Разом зі своїм помічником комсомольцем Олександром Любченком він довгий час був лідером обласного змагання серед комсомольських комбайнових екі-

МЕТА —

УТВЕРДИТИСЬ

Іде жнива в районі не починалися, коли ми навідувались до молодих хліборобів колгоспу імені Кіровоградського. Анатолій Билдич і Володимир Тютюн сумлінно підготували до роботи свою «Ниву» і пообіцяли, що стануть гідними суперниками досвідченим комбайнерам.

Збирання почалося. В перші дні секретар комсомольської організації колгоспу Микола Москаленко повідомив, що зернові в господарстві покладено у валки на 100 гектарах. П'ята частина ужичку — справа рук комсомольців.

Сьогодні тут попередити екіпаж досвідченого С. І. Галомського з відділку № 3, високих результатів добивається також наставник М. І. Терзов. Боротьба за першість іде напружена, не останнє слово в ній прагнуть сказати молоді.

Чотири комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажі обмолочують сьогодні горох, кладуть пшеницю і ячмінь у валки, збирають хліб ювілейного року. Зобов'язання у кожного з них високі. 21 комбайновий екіпаж повинен вилати з бункерів по 6—7 тисяч центнерів зерна. За спідчан у господарстві вивезені — вони досягнуть наміченого рубежу.

Великі надії покладають і на молодого шофера Миколу Жученка. Цього року йому вручили повелюючого самоскида, і комсомолец прагне виправдати виявлене йому довір'я.

Кіровоградський район.

На знімках: А. Билдич і В. Тютюн; за кермом самоскида — М. Жученко.
Фото В. ГРИБА.

ЖАТВА-82

ЭКРАН СОРЕВНОВАНИЙ

КРИВЕНКО В.М.	180	6700
АНДРОНОВ И.В.	180	6700
ТЕРЗОВИЧ И.	200	7000
ПАВЛУШИН Н.Х.	180	6700
БОЯКО В.Ф.	180	6700
ЯКОБОВ В.Л.	180	6700

МОЛНИЯ

гажів. І тільки на фініші жнив хлопці обійшли досвідченіші хлібороби. Високий темп збирання взяв Микола й на нинішніх жнивях. За перші два дні кандидат у члени КПРС на 29 гектарах пшеничного лану намолотив 484 центнери збіжжя. Він — правохланговий соціалістичного змагання серед молодих комбайнерів району.

ПЕТРОВЕ

Перший сніп у колгоспі імені XX з'їзду КПРС нині було доручено скошити найкращому комбайнерові торішніх жнив Григорію Мар'яновичу Коньку.

Досвідчений комбайнер звернувся з напутнім словом до молодих хліборобів Віктора Решетняка, Василя Карпенка, Івана Шила, Сергія Клепикова та інших — примножувати традиції ветеранів жнивної ниви. Перед заходом у загінку жєнців вітали учні місцевої школи.

НОВО-УКРАЇНКА

Комсомольський комбайновий екіпаж колгоспу імені Ватутіна в складі Олександра і Володимир Зарічних за два робочі дні комбайном СК-6 сніс ячмінь на площі 25 гектарів при нормі десять і намолотив 495 центнерів зерна.

Микола Донець, завідувач відділом комсомольських організацій райкому комсомолу, ще здалеку впізнав його комбайна:

— Он той, що з зірочкою, — показав. — Є аже, значить, у Григорія перша тисяча центнерів.

ТРЕТЯ СПРОБА

ХАРАКТЕР

Натужно здригаючись, весь у срібній пороху, СК-5 наблизився до нас. За штурвалом сидів літній чоловік. Микола розчарований («Незже не впізнав?»).

Придивившись, трохи позаселів:

— То Микола Архипович Чабаненко — помічник.

Коли агрегат наблизився, спитав:

— А де ж Григорій Латанюк, Архиповичу?

— Генку, сина, проваджас, — пояснив той. — Зранку катався з нами, зморився.

Вдалині маячили дві постаті. Одна — ледь вища від пшениці...

— А знаєте, це син «прізіз» нас в радгосп «Устинівський», — аже пізніше розповідав Григорій Латанюк. — Побравшись, жили ми з Зіною в Кризовому

Розі. Флігель наймали. Спочатку подобалося. А народився син — почали відчувати незручності: кімнатка маленька, холодна, а квартиру треба чекати кілька років. Тоді й запропонувала дружина податися на роботу в радгосп. Зважили все і поїхали.

Ім виділили новий будиночок на вулиці Молодіжній. Найкращий у селі. Григорій став механізатором, Зінаїда — працівницею бухгалтерії, а Генка пішов у дитсадок. Оце, власне, і вся історія народження хліборобської сім'ї Латанюків.

Навесні 1980 року проваджали на заслужений відпочинок Миколу Архиповича Чабаненка, комбайнера з тридцятирічним стажем роботи. Жалкували тоді всі. А він ніяково посміхався:

— Нічого, я ще попрацюю.

Думали, жартує. Аж ні — сіа у жнива на свій комбайн помічником. А СК-5 доправили Григорію Латанюку.

То були його перші в житті жнива. Працював від зорі до зорі, старався. Щось не виходило — приходив на поміч

Микола Архипович. Результат тоді вражає усіх — 9000 центнерів намолоченого зерна! Випередили навіть Ярослава Миколайовича Геру, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора, визнаного лідера змагання.

Наступного року знову працювали разом. І знову були в числі правопланових. Правда, на комбайні під кінець жниз красувалося лише п'ять зірочок.

— Мало зібрали, — погоджується Григорій. — Але ж і врожайність була незисокою.

До цього річного хлібозбирання готувався ретельно. Інколи сам, не чекаючи бригадира, їхав у райсільгосптехніку і «вибивав» запчастини. Залучив до ремонту М. А. Чабаненка. Знав: його досвід знадобиться.

Обслуговує його агрегат шофер Леонід Щербина. Вони сусіди, друзять сім'ями. Тож і вірять Латанюк, що Леонід його не підведе.

Чотири комсомольсько-молодіжні комбайнові екіпажі працюють на полях радгоспу «Устинівський». Поруч з ними — агрегат Григорія Латанюка, котрому недавно райком комсомолу дав рекомендацію для аступу в члени КПРС.

...Він упевнено вів комбайн ланом. Інколи поглядав на нас, усміхався.

— Зобов'язався намолотити 10 000 центнерів хліба, — раптом озвався секретар комітету комсомолу радгоспу Володимир Рибченко. — Для нас це рекордний результат. Чи зуміє?

М. ЧЕРНЕНКО.

КОЛГОСПНИ

СТИПЕНДІАТИ

Спеціалістом з вищою освітою повернувся в рідне село Ільковичі випускник Львівського сільськогосподарського інституту Богдан Криштоф. Празліня колгоспу імені М. І. Калініна Сокальського району призначило його агрономом по кормовиробництву.

У передовому господарстві Львівщини нині більш як п'ятдесят дипломованих спеціалістів. Вони очолюють не тільки головні служби, а й підрозділи середньої ланки: рілнічні, тракторні, тваринницькі бригади, будівельні і ремонтні ділянки. Причому, прагнуть працювати творчо, широко використовуючи досягнення науки і техніки, передового досвіду. Тут, наприклад, успішно впроваджено промислову технологію вирощування цукрових буряків, що підвищило їх урожайність до 400 центнерів з гектара. Помітно зросла продуктивність молочного стада: торік по надоях молока ферма наблизилася до чотиритисячного рубежу. Наукові рекомендації застосовуються в організації й оплаті праці.

Г. НЕКРАСОВА,
кор. ПАТАУ.

ДО СЛАВИ КОМІСАРА

Ось що пише син комісара: «На День Перемоги поїду в Підвисоке, хочу взяти звідти жменю землі. Якщо знайдеться місце загибелі батька, то назавжди приїду жити в ці місця...»

Багато сімей завдяки зусиллям слідопитів одержали звістки про своїх рідних, які вважалися безвісти пропавшими.

Широку пошукову роботу розгортає загін «Червоний слідопит» під керівництвом ветерана Великої Вітчизняної війни заслуженого вчителя УРСР Д. І. Фартушняка.

В ряди слідопитів тут приймають кращих учнів, які готові гідно нести естафету своїх героїв. Подією, що поклатла початок пошукової роботи загону «Червоний слідопит», став приїзд на місце боїв у Підвисоке групи ветеранів Великої Вітчизняної війни, учасників битви 1941 року.

Ветерани поділилися з піонерами своїми спогадами, розповіли про героїчні бої під Підвисоким, назвали імена загиблих і живих товаришів по зброї.

З тих пір на ім'я піонерської організації Підвисокого приходять десятки листів від колишніх фронтівників. Прислали свої спогади учасники боїв Б. І. Арушанян, С. І. Ювлев, голова комітету ветеранів 80-ї дивізії В. Д. Релін та інші.

Кілька разів приїжджав у село учасник тих боїв письменник Євген Долматовський — автор документальної легенди «Зеле-

на брама», в якій він розповідає про історичні події 1941 року під Підвисоким.

Історико-краєзнавча робота в школі проводиться вже 15 років. Краєзнавчий матеріал використовується для військово-патріотичного виховання учнів. Вони пишуть реферати, проводять тематичні вечори, походять місяцями боїв, зустрічі з ветеранами війни, подають допомогу жителям села — колишнім фронтівникам. На тематичних вечорах школярі виступають з повідомленнями і доповідями з використанням документальних, музейних і мемуарних матеріалів. Серед комсомольців проводиться конкурс на кращого екскурсовода і лектора народного музею.

На уроках «Наш край у роки Великої Вітчизняної війни» розповідається про боротьбу трудящих Кіровоградщини з ворогом, бойові дії партизанських загонів і героїв підпілля, визволення рідного краю, про земляків-героїв фронту і тилу.

Понад дві тисячі експонатів зібрано в музеї, більш як 500 — оригінали.

І нині школярі Підвисокого продовжують пошук. Вони активно включилися в експедицію «Літопис Великої Вітчизняної».

М. РУДНИК, А. ШАХНЕНКО, студенти Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, село Підвисоке, Новоархангельський район.

ЗА ВІКНАМИ

автобуса пропливають вулиці Кіровограда, а тут, усередині, — пожеволені розмови, час від часу вибухає сміх. Це їдуть у Соснівку юні рілнічники — учасники республіканських змагань, присвячених 60-річчю утворення СРСР. Їхніх товаришів — юних садівників та овоочівників — гостинно зустрічали Суботці Знам'янського й Аджамка Кіровоградського районів.

Поруч мене — дві заклопотані дівчинки, Вони не беруть участі в загальній

значення та біологічні особливості озимої пшениці, сої, соняшнику.

Складність цього конкурсу полягала в тому, що змагання зібрали хлопців і дівчат з усієї України, а оскільки рослинний світ у її межах досить різноманітний, то цілком імовірно, що Люда Олійник з Львівщини і Свєта Лупуляк з Чернівецької області, наприклад, тільки тут уперше побачили сою.

Суддя на цьому етапі Л. І. Шаповалова відзначає передусім Люду Олій-

приїхала з Донецька, Люба Баранова — з Харківщини, Таня Зарицька — з Житомирщини, Олександр Лаш і Валерій Мозговий — відповідно із Сумської і Чернігівської областей, Іра Кучеренко представляє Дніпропетровську область. Усі вони — переможці обласних змагань юних рілнічників, де й здобули право виступати на республіканських. Усі вони люблять землю, і ця любов передається їм від батьків, від старших братів і сестер.

Наступний етап змагань проходив на станції хімізації. Тут перед учасниками було поставлено досить складне завдання — визначити кислотність ґрунту і потребу в його меліорації, розпізнавання по зовнішньому виду мінеральних добрив. Хлопцям і дівчатам стали в пригоді їхні знання з основ агрохімічного аналізу. І знання потрібні були ґрунтовні, бо головним суддею на цьому етапі був директор станції хімізації Л. М. Пальчук. Не розгубилися Юрій Ігнатко, Свєта Лупуляк, Люда Пасічник, які з можливих 20 балів набрали по 18.

Нарешті — завершальний, п'ятий етап — визначити назви сільськогосподарських машин, які застосовуються в рілніцтві, і визначити їхні призначення. Тут знову відзначилися Микола Бернов, Люда Олійник.

Після закінчення змагань комісія визначила остаточні результати. Переможцем стала Людмила Олійник зі Львівщини (91 бал із 100 можливих). Друге місце посіла Зінаїда Табенська з Волинської області (88 балів), третій результат у Миколи Бернова, який представляв Миколаївську область (78 балів). Ці призери республіканських змагань поїдуть у Ціліноград на Всесоюзні змагання.

О. СКИРТАНЬ.

Кіровоградський район. На знімку: учасники конкурсу на одній з ділянок обласної сільськогосподарської дослідної станції. Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ РІЛНІЧКИ

розмові. Оля Вілічневич зосереджено горіла підручником з рослинництва, а Люда Пасічник уважно перечитує якийсь конспект.

— Хвилюєтесь? — питаю.

Люда усміхається: — Не дуже. Хоча, правду кажучи, трохи боязко. Я на таких змаганнях уперше.

Її сусідка додає: — Ог якби знати, що там буде.

Думаю, що це питання турбувало не тільки Олю, а й усіх її товаришів.

Автобус звернувся з траси вліво, і тепер довкола розкинулася поля Кіровоградської сільськогосподарської дослідної станції. Хлопці і дівчата припали до вікон:

— Оце озима пшениця.

— А це соя.

— Ой, погляньте, льон! — радісно засміялася Майя Тарковська. — Як у нас...

Змагання проводилися у п'ять етапів. Усіх учасників (а їх приїхало 25) було поділено на п'ять груп.

Перший етап змагань проходив у полі на дослідній ділянці. Завдання юних рілнічників — визначити по зовнішньому виду десять польових культур, узгадати родову назву і сім'ю, описати народногосподарське

використання, а Люда Пасічник, яка з 34 можливих набрала 32 бали.

— Дівчина показала відмінні знання з біології, — каже Лідія Іванівна. — Вони чудово орієнтуються в польових культурах і прекрасно знає їхні біологічні особливості.

На другому етапі, який проходив в одному з навчальних класів десятирічк, учасникам змагань вручили аркуші паперу, лінійки, олівці, їм треба було, виходячи з відомих даних, визначити вагову норму висіву насіння і силести ротаційну таблицю. Тут можна відзначити Валерія Мозгового, Наталю Букач.

Третій етап вимагав від юних рілнічників знання основ селекції і насінництва, методики дослідної справи. Необхідно було визначити фази розвитку ячменю і накреслити схему сівозміни при визначенні трьох сортів цукрових буряків. Погодьтеся, завдання не з легких. Але з ним успішно справилися Зіна Табенська, Микола Бернов та інші.

У перерві між змаганнями, коли хлопці й дівчата переходять від одного етапу до іншого, знайомимось ближче. Марина Федорова

КА-НІ-КУ-ЛІ

Кожен день —

Відкриття

Чудово відпочивають школярі у нашому піонерському таборі «Полум'я». І не тільки відпочивають. Кожен ранок починається для них з трудового десанту на

баштані місцевого колгоспу «Родина».

У другій половині дня ми проводимо цікаві конкурси, ігри, змагання. Недавно, наприклад, відбувся конкурс «Природа і фантазія». А переможцями його стали В. Шумейко і Н. Лебедко, які зуміли зробити з коріньїв дерев чудернацьких звірят — крокодила і разлика. У конкурсі аплікацій першими були

Н. Трошенко, С. Удовиченко, І. Гільшанський. А в змаганнях «Сильні, сміливі, спритні» перемогла команда «Чайка».

А ще у нас відбулись конкурси учасників самодіяльності, на кращий польовий букет, гра «Секретний пакет».

Л. МАЙДАННИК, старша піонервожата Лаврівської восьмирічної школи. Долинський район.

ГПО НА МАРШІ

ДЖЕРЕЛО

ЗМУЖНІННЯ

Яке місце у вашому житті займає і займає фізкультурний комплекс? — з таким запитанням наш кореспондент звернувся до голови обласної комісії ГПО, колишнього бобового льотчика Героя Радянського Союзу Валерія Олександровича ВЕРХОЛАНЦЕВА. Ось що він сказав:

У ДАЛЕКІ тридцять років я навчався в педагогічному технікумі. Не було такого дня, щоб не одягав спортивного костюма. У нашій навчальній групі всі любили волейбол, лижний спорт. Але найбільшу увагу наш учитель приділяв загальній фізичній підготовці. Не раз виступав на всесоюзних змаганнях з лижного спорту. І домагався успіхів завдяки комплексу ГПО — бо здобув всебічний фізичний гарт.

У дні боїв під Москвою перепочинку не було — виліт за вильотом. Мій командир капітан Мамін брав мене на найбільш відповідальні завдання не лише тому, що вважав досвідченим льотчиком, він знав: витримаю найбільшу напругу. Підбили мій літак, зрешетили його ворожі кулі, осколки, мене поранило. Та все ж посадив свій бомбардувальник на наш аеродром. І знову ж тому, що мав великий запас фізичних і моральних сил.

Льотчику потрібна постійна фізична підготовка, — підкреслював уславлений ас О. І. Покришкін. — Можна бути людяною відчайдушною сміливістю і не добитися успіху в повітрі. Потрібно, щоб льотні якості і відвага доповнювали міцні м'язи, вірне око, хороше серце і легені. І я переконаний, що це дуже правильна настанова.

Майбутні воїни мене часто запитують про те, які види спорту повинні стати основними в процесі навчання і підготовки до служби в армії. Гадаю, що треба звернути неабияку увагу на види, що складають основу комплексу ГПО — кулюову стрільбу, легку атлетику, плавання, лижний спорт. Корисні для воїна гімнастика і гірський спорт. Не треба забувати і про військово-прикладні види. Та передусім — висока фізична підготовка.

Мені вже за шістьдесят. Але я щоранку одягаю спортивний костюм і поспішаю в скверик, що неподалік мого будинку. Швидко хожу, потім бігаю, роблю гімнастичні вправи, віджимаюся біля каменя. А є нагода, йду в тир. І дуже прикро стає, коли бачу поруч молодих людей без виправки, без гарної осанки. Такі просто не думають про свій завтрашній день. Особливі претензії маю до старшокласників, учнів профтехучилищ. У них більша, ніж у робітників, можливість займатися спортом. Та часто під час контрольних перевірок допризовників не підтверджують нормативів. Значить, після одержання значка вони не продовжували тренуватися.

Хто не мріє стати чемпіоном? Не кожному, навіть досвідченому спортсмену, за плечима якого роки тренувань, вдається вибороти це почесне звання. Кіровоградська школярка майстер спорту СРСР з гімнастики Наталя Азимова домоглася цього. Вона перемогла на першостях Укргради ДСТ «Буревісник», успішно виступила на III спортивних іграх молоді України.

На знімку: тренер Т. М. ГАСМАН зі своєю вихованкою Н. АЗИМОВОЮ. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

На приз «Комсомольського знамени»

У Кіровограді почалися фінальні змагання республіканської ради спортивного товариства «Авангард» з футболу на приз газети «Комсомольское знамя». В них беруть участь команди юнаків 1965—1966 років народження з груп підготовки молодих футболістів ворошиловградської «Зорі», запорізького «Металурга», сумського «Фрунзенця», кіровоградської «Зірки» і команди «Цементники» з Кам'янця-Подільської спеціалізованої школи-інтернату.

Відбулися перші матчі. Господарі стадіону з рахунком 2:0 обіграли «Цементники», а потім завадали поразки «Зорі» —

7:0. «Металург» забив у ворота «Фрунзенця» 8 м'ячів, пропустивши у своїй одній. Матч «Фрунзенець» — «Цементники» закінчився нічиєю — 1:1.

Змагання тривають. По їх закінченні з числа найкращих гравців буде складено збірну команду республіканської ради товариства «Авангард», яка проведе в Кіровограді навчально-тренувальний збір, а потім візьме участь у міжвідомчій першості республіки серед своїх однолітків. Змагання проходять теж у Кіровограді в першій половині серпня.

М. ВІВІЧ.

СПОРТИВНІ СПОРУДИ: БУДУВАТИ НОВІ ЧИ ЕФЕКТИВНО ВИКОРИСТОВУВАТИ НАЯВНІ?

ЦІНА «СТЕЖКИ ЗДОРОВ'Я»,

ПРО ЯКУ ЗАБУЛИ ПЕРЕД ТИЖНЕМ ГПО

Коли мова заходить про низькі результати спортсменів і нерозв'язані проблеми масовості, фізкультурні активісти виправдовуються здебільшого так: «Ніде прозодити змагання, не створено умов для тренувань».

Так, у будівництві спортивних баз в області є ще чимало упущень, типових споруд не вистачає. Проте факти свідчать і про інше — навіть невеличкі спортивні комплекси, прості майданчики, які обладнані давно, використовуються неефективно, чимало з них не оновлюються.

літніх людей. Вийдуть юнаки і дітвора на старти заводської спартакіади і чекатимуть потім тижнями, поки їх покликають на змагання з чергового виду. Була б система щоденних тренувань, краще розв'язувалася б проблема масовості. І тут вина не лише працівників спортильбу. Знову ж таки в цій ситуації краще повинні зорієнтуватися комсомольські активісти «Червоної зірки» та тих підприємств, які не мають своїх спортивних баз. Бо стадіон запрошує всіх. А молоді виробничники влаштовують «вилазки» квіда що на міський пляж. Тут дехто з них грає у волейбол. Так і на інших спортивних комплексах обласного центру, які обладнані біля шкіль. У школярів нашіли, діти в піонерських таборах, і на майданчиках пусто.

Можливо, не вміють фізичні і комсомол згуртувати молоді? Чи не хочуть? Перші дні Всесоюзного ударного тижня ГПО показали, що в Кіровограді при бажанні вони можуть і вміють провести масові турніри. Нормативи фізкультурного комплексу після робочої зміни вийшли складати юнаки та дітвора одразу трьох цехів «Червоної зірки». Стартували фізкультурники автопідприємства 10021, заводу радіовиробів. Так би щодня, ціле літо. Бо проби сил два-три рази за сезон «погоди» не змінять.

І все ж — лідери

Імена українських спортсменів з'являються на табло Всесоюзних молодіжних ігор. А республіканські старті вже позаду, і можна зробити остаточні підрахунки.

У третій групі обласної збірної Кіровоградщини зуміла стати призером. Вона набрала 2191 очко. Нагадаємо, що найбільш вдало виступали плазці, боксери і гімнасти, які набрали відповідно, 258, 231, 226,5 очка. Вагомий вклад в копилку команди області внесли футболісти, стендовики, легкоатлети, веслувальники. Мінімальні результати в гандболісток, баскетболістів, важкоатлетів. «Ну, лі» привезли додому представники семи видів спорту. Саме через них ми не-

добрали більше ста очок до запланованого.

І все ж збірна Кіровоградщини зуміла випередити спортсменів Сумської, Чернівецької, Закарпатської, Волинської, Тернопільської та Рівненської областей, пропустивши попереду себе лише хмельницьку.

Ю. ПОВОРОЗКА, завідувач навчально-спортивним відділом облспорткомітету.

ФУТБОЛ

«Колос» — «Зірка» — 2:1

Позавчора футболісти кіровоградської «Зірки» зустрілися в Іванограді з лідером чемпіонату СРСР серед команд другої ліги шостої української зони — «Колосом». Наші земляки доклали максимум зусиль, щоб узяти реванш за поразку в першому колі (тоді на своєму стадіоні кіровоградці програли іваноградцям — 0:1), але господарі поля зуміли організувати кілька просторильних атак і знову перемогли «Зірку» з рахунком — 2:1.

написом: «Виходь на старті ГПО!». Не в спортзалі, не в кабінеті фізорга, а тут, в гаю, виставлені таблиці з нормативами комплексу ГПО. У нас же в такому напрямі правильно зорієнтувалися кіба що світловоди.

В облспорткомітеті, обласних радах спортивних товариств є проекти цих простих спортивних споруд. Фізкультурні активісти Кіровоградщини мали можливість ознайомитися з матеріалами, де йдеться про те, як будувати «стежки здоров'я». Такі публікації були в «Спортивній газеті», журналі «Легка атлетика», методичні рекомендації по спорудженню кросових трас для тренувань і змагань бігунах публікувалися в інших виданнях. Тут є схеми «стежки здоров'я», є креслення, за якими можна швидко і без великих затрат встановити бар'єри для бігу з перешкодами, гімнастичні стовпчики, бруси, горизонтальні драбини, перекладина, силозі снаряди тощо.

Спеціалісти визначили, що для зразкової типової «стежки здоров'я» треба всього-на-всього 3,6 кубічних метра лісоматеріалів і 180 кілограмів металевих труб. Для спрощеного варіанту «стежки» витрата таких матеріалів атрос менша. То чи збудують, скажімо, кіровоградські заводи тракторних гідроагрегатів, радіовиробів чи голозне підприємство виробничого об'єднання «Дружмаш», якщо виділять кошти на такі матеріали? Віддача буде: на «стежки здоров'я» збудують запас бадьорості і сили люди, котрі після занять фізичними вправами внесуть вагомий вклад в підвищення продуктивності праці. А того, що здоров'я людини дорожче над усе, жоден керівник підприємства чи колгоспу не заперечить.

То хто ж зробить крок вперед для розв'язання цієї проблеми?

М. ВІНЦЕВИЙ.

А от фізкультурні активісти Грушви були на своєму місці. І вчитель фізкультури місцевої школи П. К. Солтнік, і інструктор по спорту Олександр Барський з громадськими помічниками готували майданчик до змагань (щоправда, вони і так були в зразковому стані — назово гарний трав'яний килим, а на гумозобитумних майданчиках розкреслені білі лінії). І хоч у хліборобів колгоспу імені Шевченка теж гаряча живина пара, все одно вони знайшли час, щоб хоч годину потренуватися — помірялися силами волейболісти (просто там, для розваги), постреляли, попітїгували на перекладинах. Тож можна було надіятися, що назавтра вони успішно складуть заліки з фізичної підготовки. Такий стиль роботи за службу похвали. Лозуватці ж улітку зробили канікули. А коли, ж, як не в таку пору року, є можливість надолужити прогалини?

ПРАВДІ, побудувати стадіон нелегко — потрібні кошти, робочі руки. Та фізкультурні і комсомольські працівники не можуть не знати про ініціативи заповіді, дніпропетровці, кияни, які у відповідь на постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту» вибрали для себе новий варіант, що сприяє розгортанню спортивно-масової роботи в найменш чисельних колективах фізкультурі. От хоча б «стежки здоров'я». В парках і скверах, в міських мікрорайонах, біля сілських клубів розрізняли як слід алеї, плаці, всюди тут видніються щити з

